

บทความวิจัย (Research Article)

การพัฒนาชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐานโดยประยุกต์ใช้กระบวนการเรียน แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

DEVELOPMENT OF INSTRUCTIONAL PACKAGES ON BEGINNING CHINESE BY APPLYING COOPERATIVE LEARNING PROCESS FOR PRATHOMSUKSA 5 STUDENTS

Received: May 22, 2017

Revised: June 20, 2017

Accepted: June 23, 2017

ปฐมพร ฉิมพาลี^{1*} อุทิศ บำรุงชีพ² และวิมลรัตน์ จตุรานนท์³
Patomporn Chimpalee^{1*} Uthit Bamroongcheep² and Wimonrat Chaturanon³

^{1,2,3}คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

^{1,2,3}Faculty of Education, Burapha University, Chonburi 20130, Thailand

*Corresponding Author, E-mail: kruginxiaofen@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐานโดยประยุกต์ใช้กระบวนการเรียนแบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80 2) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ 3) ศึกษาเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาจีน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลวังน้ำเย็นมิตรภาพที่ 179 อำเภอวังน้ำเย็น จังหวัดสระแก้ว ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวนนักเรียน 40 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย ชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐานโดยประยุกต์ใช้กระบวนการเรียนแบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบวัดเจตคติ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t-test) ผลการวิจัย พบว่า

1. ชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐานโดยประยุกต์ใช้กระบวนการเรียนแบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (E1/E2) คือ 81.87/82.5

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้กระบวนการเรียนแบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

3. เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาจีนที่เรียนด้วยชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐาน โดยประยุกต์ใช้กระบวนการเรียนแบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาพรวมมีเจตคติต่อการเรียนภาษาจีนอยู่ในระดับมากกว่า 3.51 (มีเจตคติทางบวกอยู่ในระดับมาก)

คำสำคัญ: ชุดการสอน ภาษาจีนระดับพื้นฐาน กระบวนการเรียนแบบร่วมมือ

Abstract

The purposes of this research were; 1) to develop instructional packages on beginning Chinese by applying cooperative learning process for Prathomsuksa 5 students with an efficiency of 80/80, 2) to study achievements before and after learning activities by instructional packages, and 3) to study attitudes towards Chinese learning. The sample consisted of 40 students in Prathomsuksa 5 in the second semester academic year 2017 at Anuban Wangnamyenmittraphap 179 School in Wangnamyen District, Sakaeo Province, by using cluster random sampling. The research instruments were the instruction packages, the achievement test, and the attitudes test. The statistics used were the percentage, mean, standard deviation and t-test.

The results of the study were as follows:

1. The development of instructional packages on beginning Chinese by applying cooperative learning process for Prathomsuksa 5 students had the efficiency of $E1/E2 = 81.87/82.5$.

2. The students achievement after being taught by instructional packages on beginning Chinese by applying cooperative learning process for Prathomsuksa 5 students was significantly higher than that before it at the statistically significant level of .05.

3. The students attitudes of learning with a series of instructional packages on beginning Chinese by applying cooperative learning process was at the good level.

Keywords: Instructional Packages, Beginning Chinese, Cooperative Learning Process

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในสังคมโลกปัจจุบัน ภาษาจีนได้ทวีความสำคัญขึ้นเรื่อยๆ ทั้งในแง่ของการติดต่อสื่อสารและการทำธุรกิจ ด้วยปัจจัยเรื่องขนาดของประเทศและจำนวนประชากร ทำให้ภาษาจีนเป็นภาษาที่มีคนใช้มากที่สุดในโลก และถือเป็นหนึ่งในห้าภาษาหลักขององค์การสหประชาชาติ ประกอบกับนโยบายปฏิรูปเศรษฐกิจและเปิดประเทศในยุคผู้นำใหม่ เช่น การเข้าเป็นสมาชิกขององค์การการค้าโลก (WTO) และการลงนามจัดตั้งเขตการค้าเสรีกับไทย แสดงให้เห็นว่าประเทศจีนเป็นประเทศที่มีโอกาสทางธุรกิจสูง เป็นตลาดการค้าที่ใหญ่เป็นอันดับต้นๆ และมีแนวโน้มการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงปฏิเสธไม่ได้ว่าความรู้ภาษาจีนย่อมเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง คนที่สามารถใช้ภาษาจีนในการติดต่อสื่อสารได้คล่องแคล่ว ก็เท่ากับมีเครื่องมือชิ้นสำคัญที่จะนำไปสู่การสร้างความสัมพันธ์ การประกอบอาชีพ การขยายโอกาสทางธุรกิจ และการศึกษาหาความรู้ในวิทยาการแขนงต่างๆ ซึ่งจีนเปรียบเสมือนคลังภูมิปัญญาตะวันออกที่มีคุณค่า

ปัจจุบันประเทศไทยได้เริ่มผลักดันให้คนไทยเรียนภาษาจีนโดยกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดหลักสูตรให้วิชาภาษาจีนเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรภาษาต่างประเทศโดยกำหนดให้เป็นวิชาเลือกซึ่งเริ่มต้นมีตั้งแต่ ระดับอนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และระดับอุดมศึกษา โดยเริ่มต้นที่ระดับมหาวิทยาลัยเป็นอันดับแรก เมื่อการนำภาษาจีนได้เข้าแทรกซึมการเรียนในระดับอุดมศึกษาสำเร็จแล้ว รัฐบาลเริ่มให้ระดับชั้นประถมศึกษามีโรงเรียนรัฐบาลนาร่องเริ่มเรียนภาษาจีนตั้งแต่ประถม 4-6 โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ดำเนินการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาจีนขึ้น

ทั้งนี้ ในภาพรวมของการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยยังไม่ประสบความสำเร็จมากนัก ซึ่งขึ้นอยู่กับปัญหาและอุปสรรคหลายด้าน เช่น ยังไม่มีมาตรฐานหลักสูตรภาษาจีนที่ชัดเจน โรงเรียนหลายแห่งยังไม่พร้อมในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน การขาดแคลนครูผู้สอนที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านภาษาจีนอย่างมีคุณภาพ และความรู้พื้นฐานภาษาจีนของผู้เรียนที่ต่างกัน ประกอบกับหลักสูตรในแต่ละช่วงชั้นไม่มีความต่อเนื่องกัน จึงพบปัญหาว่าผู้เรียนบางคนเคยเรียนภาษาจีนตั้งแต่ระดับประถมศึกษามาแล้ว แต่ต้องมาเรียนภาษาจีนเหมือนที่เคยเรียนในระดับมัธยมศึกษาอีกครั้ง ส่งผลให้ผู้เรียนไม่มีความสนใจที่จะเรียนรู้ภาษาจีนเพิ่มขึ้น เป็นต้น (Office of the Education Concil, 2016, p. 18) นอกจากนี้ ยังมีปัญหาหลักที่ครูในระดับชั้นประถมศึกษาพบปัญหา คือ เรื่องเอกสารและหนังสือที่ใช้สอนยังไม่มีมาตรฐานเดียวกัน ไม่มีแผนการสอน และสื่อการสอนที่เป็นมาตรฐาน ปัญหาเรื่องขาดห้องปฏิบัติการภาษา และอุปกรณ์ฝึกทักษะ (Lianghirunthawon, 2013, p. 43) ซึ่งปัญหาในระดับนี้เป็นปัญหภายในโรงเรียนที่ผู้สอนสามารถแก้ปัญหาได้โดยการศึกษาเอกสารต่าง เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการแก้ไขและพัฒนาในลำดับต่อไป

แนวทางหนึ่งที่ผู้วิจัยเชื่อว่าจะช่วยแก้ปัญหาการเรียนการสอนภาษาจีนได้ คือ การพัฒนาชุดการสอน เพราะชุดการสอนเป็นชุดของสื่อประสมที่จัดทำขึ้นอย่างเป็นระบบบนพื้นฐานของทฤษฎีและหลักการของสื่อประสมประกอบกันอย่างมีเหตุผลและสมบูรณ์ ชุดการสอนเป็นสิ่งสำคัญที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ถ้ามีชุดการสอนที่เหมาะสมต่อวัยของผู้เรียน จะทำให้พัฒนาการของผู้เรียนเป็นไปอย่างมีระบบ และสามารถสร้าง

ความสนใจให้กับผู้เรียนได้ นอกจากนี้ ชุดการสอนยังเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ครูดำเนินการสอนไปตามลำดับขั้นตอน มีอุปกรณ์การสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในระยะเวลาอันสั้น ประสบความสำเร็จในการเรียนได้เร็ว ทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Thongsook (1998, p. 4) ระบุว่า ประโยชน์ของชุดการสอน คือ มีการทดลองปรับปรุงจนมีประสิทธิภาพอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานที่เชื่อถือได้ ซึ่งทำให้ครูนำไปใช้สอนได้ทันทีโดยไม่มีข้อยุ่งยากอย่างใด มีการสอดแทรกกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนศึกษาด้วยตนเอง และมีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างแท้จริง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Haemaprasith (2000, p. 26) ระบุว่า ชุดการสอนมีสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ที่บูรณาการเป็นอย่างดี สามารถกระตุ้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม กระตุ้นให้นักเรียนแสดงความสามารถของตนได้อย่างเต็มที่จึงทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น อีกแนวทางที่ผู้วิจัยสนใจนำมาแก้ปัญหา คือ การประยุกต์ใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งประโยชน์ของการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative learning) คือ ช่วยเสริมสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดี นักเรียนในกลุ่มทุกคนช่วยเหลือกันให้มีความร่วมมือกันและกัน ในบรรยากาศที่เป็นกันเองและเปิดเผย ก่อให้เกิดแรงจูงใจในการที่ได้มีส่วนร่วมในการเรียน มีการแบ่งงานกันถ้ามีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ทำให้นักเรียนรู้สึกว่าตนมีความหมายในสังคมนั้น นอกจากนั้นยังเป็นการฝึกให้นักเรียนรู้จักการใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่นในสังคม คือ ต้องมีการพึ่งพาอาศัยกันและกัน ต้องช่วยเหลือกัน รู้จักคิด รู้จักแก้ปัญหา หาความรู้ใหม่สร้างความเชื่อมั่นให้กับตนเอง ซึ่งจะทำให้นักเรียนพัฒนาไปเป็นพลเมืองที่ดีในสังคมต่อไปข้างหน้า ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Nuangnoraj (2008) ระบุว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นวิธีการที่สามารถนำมาใช้ได้วิธีการหนึ่ง โดยแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มเล็ก นักเรียนจะทำงานร่วมกันเพื่อได้มาซึ่งการเรียนรู้ของตนเองและของกลุ่ม ช่วยเหลือกัน ปรึกษาหารือเพื่อเปลี่ยนภาษาของครูมาเป็นภาษาของเด็ก ซึ่งเข้าใจง่ายขึ้นและมีเป้าหมายร่วมกันคือ ความสำเร็จของกลุ่ม และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Punyu (2000, p. 29) ระบุว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ สมาชิกในกลุ่มมีความสามารถทางการเรียนแตกต่างกัน เป็นการช่วยเหลือกันในการเรียนระหว่างคนที่เข้าใจบทเรียนเรื่องใดเรื่องหนึ่งก็สามารถช่วยเหลือคนที่ไม่เข้าใจในการเรียนบทเรียนเรื่องนั้นได้ คนที่อธิบายให้เพื่อนฟังก็จะเข้าใจในเรื่องที่ตนอธิบายได้ดีมากยิ่งขึ้น และคนที่ได้รับการช่วยเหลือก็จะเข้าใจสิ่งที่เพื่อนอธิบายง่ายขึ้น เพราะเป็นภาษาที่เป็นของผู้เรียนเอง นักเรียนจะกล้าพูดกล้าซักถามเพื่อนและสนใจในเนื้อหามากขึ้น เพราะถือว่ามีส่วนร่วมในความสำเร็จของกลุ่มอันนำไปสู่กระบวนการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในลักษณะผู้เรียนตื่นรู้ (Active Learning) ที่มีประสิทธิภาพ

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความต้องการที่จะพัฒนาชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐาน โดยประยุกต์ใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยมุ่งให้นักเรียนมีความเข้าใจภาษาจีนในระดับพื้นฐานและสามารถส่งผลไปถึงการเรียนในระดับที่สูงขึ้น ซึ่งผลจากการศึกษาจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาปรับปรุงและส่งเสริมการใช้ชุดการสอนให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น นอกจากนี้ ยังเป็นแนวทางให้โรงเรียนต่างๆ ที่มีความสนใจนำไปปรับใช้ให้เข้ากับความต้องการของผู้เรียนและมีการส่งเสริมพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในโรงเรียนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาชุดการสอนภาษาจีนขั้นพื้นฐานโดยประยุกต์ใช้กระบวนการเรียนแบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลวังน้ำเย็นมิตรภาพที่ 179 จังหวัดสระแก้ว ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลวังน้ำเย็นมิตรภาพที่ 179 จังหวัดสระแก้ว ก่อนเรียนและหลังเรียน
3. เพื่อศึกษาเจตคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลวังน้ำเย็นมิตรภาพที่ 179 จังหวัดสระแก้ว ที่มีต่อการเรียนภาษาจีนหลังการใช้ชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐานโดยประยุกต์ใช้กระบวนการเรียนแบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตเนื้อหาของการวิจัย ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตประเด็นเนื้อหาการวิจัย โดยพิจารณาจากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
2. ประชากรที่ศึกษา ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลวังน้ำเย็นมิตรภาพที่ 179 อำเภอวังน้ำเย็น จังหวัดสระแก้ว
3. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 40 คน โรงเรียนอนุบาลวังน้ำเย็นมิตรภาพที่ 179 อำเภอวังน้ำเย็น จังหวัดสระแก้ว ซึ่งได้มาด้วยวิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม
4. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย
 - 4.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ กิจกรรมการเรียนการสอนด้วยชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐานโดยประยุกต์ใช้กระบวนการเรียนแบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
 - 4.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนและเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาจีน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ผู้วิจัยดำเนินการทดลองโดยนำชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐานโดยประยุกต์ใช้กระบวนการเรียนแบบร่วมมือ ทำการทดสอบก่อนเรียนด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนระดับพื้นฐานแล้วดำเนินการสอนกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลวังน้ำเย็นมิตรภาพที่ 179 โดยผู้วิจัยดำเนินการสอนโดยตนเอง ใช้เวลาการสอนในชุดการสอนละ 4 ชั่วโมง รวมเวลาสอน 16 ชั่วโมง

2. เมื่อจบกิจกรรมในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้แล้วให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดท้ายชุดการสอนและนำข้อมูลไปประเมินเพื่อหาค่าประสิทธิภาพ $E1 = 80$

3. เมื่อนักเรียนเรียนจบครบทุกชุดการสอนแล้วให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาษาจีนระดับพื้นฐานหลังเรียน และนำข้อมูลไปประเมินเพื่อหาค่าประสิทธิภาพ การหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ $E2 = 80$ และทดสอบค่าความแตกต่างระหว่างคะแนนก่อนการทดลองและคะแนนหลังการทดลอง

4. วัดเจตคติที่มีต่อการเรียนภาษาจีนกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐาน โดยประยุกต์ใช้กระบวนการเรียนแบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มี 4 ชุดการสอน แต่ละชุดการสอนมี 4 แผนการจัดการเรียนรู้ ผ่านการตรวจพิจารณาความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและด้านสื่อการเรียนรู้ จำนวน 3 ท่าน

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจำนวน 1 ฉบับ เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ ได้ผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน พบว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.6 – 1.00 ขึ้นไป มีค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.45 – 0.80 มีอำนาจจำแนก (r) 0.20 ขึ้นไป และมีค่าความเชื่อมั่นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์เท่ากับ 0.83

3. แบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาจีนโดยใช้ชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐานโดยประยุกต์ใช้กระบวนการเรียนแบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 1 ฉบับ ตามวิธีของลิเคิร์ท (Likert) โดยใช้มาตราส่วนประกอบค่า (Rating scale) 5 ระดับโดยครอบคลุม 3 ด้าน คือ ด้านกิจกรรม ด้านเนื้อหา และด้านการนำไปใช้รวมทั้งหมดมีจำนวน 10 ข้อได้ผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านพบว่าแบบวัดเจตคติมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.60 – 1.00 ขึ้นไป และมีค่าความเชื่อมั่น 0.82

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตาราง 1 แสดงผลการหาประสิทธิภาพของชุดการสอนตามเกณฑ์ 80/80

แบบทดสอบ	จำนวน นักเรียน ทั้งหมด	คะแนน เต็ม	ร้อยละ	เกณฑ์ มาตรฐาน	ประสิทธิภาพ
คะแนนทดสอบระหว่างเรียน (E_1)	40	40	81.87	80	81.87
คะแนนทดสอบหลังเรียน (E_2)	40	20	82.50	80	82.50

จากตาราง 1 พบว่าค่าเฉลี่ยของร้อยละของจำนวนนักเรียนที่สอบผ่านเกณฑ์การทำแบบทดสอบ (E_1) เป็น 81.87 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80 ตัวแรกที่กำหนดไว้ และแบบทดสอบหลังเรียน (E_2) คิดเป็น 82.5 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80 ตัวหลังที่กำหนดไว้

ตาราง 2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนของนักเรียนก่อนและหลังการใช้ชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐานโดยประยุกต์ใช้กระบวนการเรียนแบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

การทดสอบ	$\bar{X}$	SD	t	p
ก่อนใช้ชุดการสอน	18.38	1.05	56.37**	.00
หลังใช้ชุดการสอน	36.63	1.56		

** p < .05

จากตาราง 2 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนของนักเรียนก่อนและหลังการใช้ชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐานโดยประยุกต์ใช้กระบวนการเรียนแบบร่วมมือ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 3 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐานโดยประยุกต์ใช้กระบวนการเรียนแบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนกับเกณฑ์ระดับมาก

การทดสอบ	n	เกณฑ์	$\bar{X}$	SD	t	p
แบบวัดเจตคติ	40	3.51	4.14	0.68	8.99	.00

** p < .05

จากตาราง 3 พบว่า เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาจีนของนักเรียน หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลการวิจัย

- ชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐานโดยประยุกต์ใช้การเรียนแบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพ 81.87/82.5 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้
- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
- นักเรียนที่เรียนชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐานมีเจตคติต่อการเรียนภาษาจีนอยู่ในระดับมากกว่า 3.51 (มีเจตคติทางบวกอยู่ในระดับมาก)

อภิปรายผล

1. ชุดการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพ 81.87/82.5 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า

1.1 ชุดการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ได้สร้างขึ้นโดยศึกษาจุดประสงค์ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน) กระบวนการสร้างชุดการสอน อย่างมีระบบตามหลักการสร้างชุดการสอนแผนของ Brahmawong (1997, pp. 168-169) ซึ่งมีขั้นตอนที่ละเอียดตั้งแต่ การกำหนดหมวดหมู่เนื้อหา แบ่งเนื้อหาออกเป็นหน่วยการสอน กำหนดหัวเรื่อง กำหนดหลักการ วัตถุประสงค์ กิจกรรม การเรียนการสอน กำหนดแบบประเมินผล คัดเลือกและผลิตสื่อรวมทั้งการหาประสิทธิภาพของชุดการสอน ก่อนนำไปใช้ ในห้องเรียน ซึ่งขั้นตอนทั้งหมดที่กล่าวมานี้ สามารถตรวจสอบได้ ทำให้ทราบว่าชุดการสอนที่สร้างขึ้นมีปัญหาและควร แก้ไขที่จุดใด นอกจากนี้การให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบด้านเนื้อหาและด้านเทคนิคการสร้างชุดการสอนและนำไปทดลองใช้ (try out) กับนักเรียนแบบกลุ่มย่อยทำให้ชุดการสอนมีความเหมาะสมกับนักเรียนมากยิ่งขึ้น เพราะการหาประสิทธิภาพ ชุดการสอนเป็นการประกันว่า ชุดการสอนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับความคิดของ Ruengsuwan (1990, p. 127) ที่กล่าวว่า การหาประสิทธิภาพของชุดการสอนด้วยการประเมินหรือพิจารณาคุณค่าด้านต่างของสื่อ นั้น เป็นการ ตรวจสอบเพื่อจะได้ปรับปรุงให้ได้ผลตามจุดมุ่งหมาย ก่อนที่จะนำสื่อไปใช้ในการเรียนการสอนและเผยแพร่ต่อไป

1.2 กิจกรรมการเรียนการสอน นักเรียนมีโอกาสฝึกและเรียนรู้จากการทำกิจกรรมโดยนักเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายด้วยตนเองเป็นการตอบสนองต่อการเรียนรู้ โดยคำนึงถึงความแตกต่าง ระหว่างบุคคลที่มีความแตกต่างกันในด้านความสามารถ สติปัญญา ความต้องการ อารมณ์ ความสนใจ สังคมและอื่นๆ นักเรียนมีโอกาสในการตัดสินใจในระหว่างการทำกิจกรรมด้วยตนเองถูกฝึกอย่างไรก็แก้ไขให้ถูกต้องต่อไป ซึ่งจะมี ประโยชน์ในการช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้วิธีแก้ปัญหามากขึ้น จดจำ เข้าใจในสิ่งที่เรียน และภาคภูมิใจในสิ่งที่ตนเองได้กระทำ ตามหลักการทฤษฎีของธอร์นไคด์ คือ กฎแห่งการฝึก (Law of exercise) ที่ว่าการฝึกหัดหรือกระทำบ่อยด้วยความเข้าใจ จะทำให้การเรียนรู้นั้นคงทนถาวร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Wongsoontorn (2000, p. 196) กล่าวว่า การที่นักเรียน เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองจากการฝึกปฏิบัติ มีประสบการณ์ตรงจะทำให้นักเรียนเชื่อมโยงบทเรียนกับชีวิตประจำวันได้

1.3 สื่อเป็นสิ่งที่ช่วยให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพเพราะสื่อจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจเนื้อหา บทเรียนที่ยากได้ง่ายขึ้นในเวลาอันสั้น และสามารถช่วยให้เกิดความคิดรวบยอดในเรื่องนั้นได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว นอกจากนี้ สื่อจะช่วยกระตุ้นและสร้างความสนใจให้กับผู้เรียน ทำให้เกิดความสนุกสนานและไม่เบื่อหน่ายในการเรียน ซึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของ Malithong (2005) กล่าวว่า การใช้สื่อเป็นการช่วยให้บรรยากาศในการเรียนน่าสนใจยิ่งขึ้น ผู้เรียนจะรู้สึกสนุกสนานมากกว่าการเรียนแบบบรรยายเพียงอย่างเดียว อย่างไรก็ตาม สื่อการสอนจะมีคุณค่าก็ต่อเมื่อ ผู้สอนได้นำไปใช้อย่างเหมาะสมและถูกวิธี ดังนั้น ก่อนที่จะนำสื่อแต่ละอย่างไปใช้ ผู้สอนจึงควรจะได้ศึกษาถึงลักษณะ และคุณสมบัติของสื่อการสอน ข้อดีและข้อจำกัดอันเกี่ยวเนื่องกับตัวสื่อและการใช้สื่อแต่ละอย่าง ตลอดจนการผลิตและ ใช้สื่อให้เหมาะสมกับสภาพการเรียนการสอนด้วย

1.4 การเรียนแบบร่วมมือเป็นการเรียนที่ผู้เรียนได้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์กัน โดยมีการแบ่งกลุ่มผู้เรียน และแบ่งหน้าที่กันรับผิดชอบเพื่อให้งานประสบผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมาย ซึ่งมีประโยชน์หลายด้าน ดังที่ Johnson and Johnson (1987) กล่าวถึงประโยชน์การเรียนแบบร่วมมือว่า ช่วยส่งเสริมทักษะทางสังคม เช่น การอยู่ร่วมกันโดยมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกันเข้าใจกัน อีกทั้งส่งเสริมทักษะการสื่อสาร ทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม สิ่งเหล่านี้ล้วนส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Punyoo (2000, p. 33) กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือสามารถเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนได้และยังช่วยให้เด็กได้พัฒนาทางด้านสังคมและจิตใจ เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนทั้งที่เรียนดีและเรียนอ่อนมีโอกาสเท่าเทียมกันที่จะประสบความสำเร็จในการเรียนเพราะแต่ละคนสามารถทำคะแนนให้กลุ่มได้เท่ากัน จึงเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจและตั้งใจเรียนมากขึ้นมากกว่าการเรียนแบบปกติ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Punoi, et al. (2015, p. 248) กล่าวว่า การจัดการเรียนแบบร่วมมือสามารถเพิ่มทักษะการคิดวิเคราะห์ได้ผ่านทางการจัดกิจกรรมที่หลากหลาย ซึ่งจะท้าทายและกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดทักษะการคิดวิเคราะห์ผ่านทางคำถามและกิจกรรมต่างๆ ผู้เรียนปฏิบัติร่วมกันเป็นกลุ่มและทำให้ผู้เรียนได้เรียนร่วมกัน ได้แลกเปลี่ยนข้อมูลและเนื้อหาต่าง ผู้เรียนไม่เพียงแต่จะรับผิดชอบการเรียนของตนเองเท่านั้น แต่จะต้องร่วมรับผิดชอบของสมาชิกในกลุ่มด้วย ซึ่งจะกระตุ้นให้เกิดการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

2. เมื่อพิจารณาประสิทธิภาพของชุดการสอนแต่ละชุดจะมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ทั้ง 4 ชุด เมื่อพิจารณาชุดการสอนเป็นรายชุด ปรากฏผล ดังนี้

2.1 ชุดการสอนที่ 1 เรื่องโรงเรียนของฉัน นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมและสามารถปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องหรือคำแนะนำได้โดยระดับคำศัพท์และประโยคที่ใช้ในการเรียนเป็นคำศัพท์ที่สามารถใช้ได้ในชีวิตประจำวันและเกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมที่ใกล้ตัวนักเรียนโดยสมาชิกในกลุ่มมีการพึ่งพาช่วยเหลือเกื้อกูลกัน เป็นปัจจัยที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันและกันที่จะช่วยให้กลุ่มบรรลุเป้าหมายซึ่งสอดคล้องกับหลักการของ Johnson and Johnson (1994, pp. 31-37)

2.2 ชุดการสอนที่ 2 เรื่องเพื่อน เนื้อหาของบทเรียนในชุดนี้ ค่อนข้างจะเน้นในเรื่องการเริ่มใช้ประโยคสั้นๆ ในการสนทนาระหว่างบุคคลได้ โดยนักเรียนมีการช่วยเหลือกัน ส่งเสริมซึ่งกันและกัน มีการแลกเปลี่ยนประโยคในการโต้ตอบ กิจกรรมนี้นักเรียนเกิดความสุขสนุกสนานไม่เบื่อหน่าย ซึ่งตรงกับทฤษฎีสัมพันธ์ต่อเนื่องของธอร์นดิก ที่ว่าพฤติกรรมที่ทำให้เกิดความพอใจย่อมอยากทำพฤติกรรมนั้นซ้ำอีก นอกจากนี้ ครูคอยดูแลชี้แนะให้คำแนะนำ และให้กำลังใจนักเรียน บรรยากาศการเรียนที่สนุกสนานไม่เครียด ผลที่ได้รับจากการเรียนจะทำให้ผู้เรียนเกิดความเชื่อมั่นและมั่นใจที่จะใช้ภาษา พร้อมทั้งมีความรู้หรือรักที่จะเรียนรู้ ตามคำว่า “เรียนเพื่อใช้ ใช้เพื่อเรียนรู้” ผู้เรียนจะสนุกทำให้ได้ผลชัดเจนและรวดเร็ว (Thongvicham, 2005, p. 13)

2.3 ชุดการสอนที่ 3 เรื่องใกล้ตัว เป็นเรื่องใกล้ตัวของนักเรียน เช่น เรื่องครอบครัว เรื่องอาหาร โดยนักเรียนสามารถพูดข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เช่น ครอบครัวตนเองมีกี่คน มีใครบ้างและ บทเรียนในชุดการสอนนี้ช่วยเสริมสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดี นักเรียนในกลุ่มทุกคนช่วยเหลือกันให้ความร่วมมือกันในการเรียนที่เป็นกันเองและเปิดเผย การเรียนรู้จะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อผู้เรียนได้มีการทำกิจกรรม ซึ่งกิจกรรมนั้นควรมีลักษณะที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มี

โอกาสใช้ภาษา การที่ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้ภาษานอกจากจะเป็นการเรียนรู้รูปแบบของภาษาแล้ว ยังทำให้ผู้เรียนได้นำรูปแบบภาษานั้นมาใช้เพื่อสื่อความหมายด้วย (Thongvicham, 2005, p. 15)

2.4 ชุดการสอนที่ 4 เรื่องวัฒนธรรมจีน บทเรียนในชุดการสอนนี้เน้นการให้ความร่วมมือแบบกลุ่มใหญ่ เช่น การเรียนรู้การห่อเกี๊ยวแบบจีน ซึ่งเป็นวัฒนธรรมพื้นฐานในการทำอาหารของคนจีนที่ใช้ในเทศกาลสำคัญต่างๆ การสอนโดยให้ผู้เรียนเล่นกับวัตถุดิบของ จะสร้างความรู้ความเข้าใจและเป็นการพัฒนาด้านความคิด เมื่อผู้เรียนได้รู้ว่าตนเรียนเรื่องอะไร มีประโยชน์อย่างไร โดยเลือกเนื้อหาที่นักเรียนพบในชีวิตประจำวันก็ทำให้ผู้เรียนมีความสนใจเรียนซึ่งจะทำให้เรียนได้ดี (Qiu & Sirisawat, 2011, pp. 72-84)

3. นักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐานโดยประยุกต์ใช้กระบวนการเรียนแบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีเจตคติต่อการเรียนภาษาจีนในระดับดีมาก สอดคล้องกับ Littlewood (1981, p. 68) กล่าวว่า การเรียนภาษาต่างประเทศมีเจตคติเป็นกำลังสำคัญสู่ความสำเร็จของการเรียนรู้ นอกจากเจตคติของผู้เรียนดังกล่าวแล้ว เจตคติที่มีต่อตัวครูและชั้นเรียนก็มีความสำคัญ ผู้เรียนที่มีความรู้สึว่าการเรียนภาษาในชั้นเรียนมีความสนุกสนาน ชอบผู้สอน จะใช้ความพยายามในการเรียนภาษามากขึ้น และถ้าผู้เรียนประสบความสำเร็จในการนำภาษาไปใช้ได้จริงเกิดขึ้นบ่อยครั้ง จะทำให้ผู้เรียนมีทัศนคติเพื่อนำภาษาไปใช้ประโยชน์ การพัฒนาผู้เรียนในทุกทักษะทั้งทักษะการคิด ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น ทักษะการนำเสนอ ตลอดจนพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอย่างมั่นใจ โดยเฉพาะผู้เรียนในระดับต้นที่ต้องการพัฒนาตนเองในด้านภาษาทำให้ผู้เรียนไม่รู้สึกท้อถอย เนื่องจากสามารถบรรลุเป้าหมายย่อยในแต่ละขั้นตอนและนำมาซึ่งผลสำเร็จ (Wangphasit, 2016, p. 355)

ด้วยเหตุผลข้างต้นจึงสรุปได้ว่า ชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐานโดยประยุกต์ใช้กระบวนการเรียนแบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นชุดการสอนที่ผ่านขั้นตอนการสร้างอย่างเป็นระบบ เป็นชุดการสอนที่ส่งเสริมให้การเรียนรู้ครบสมบูรณ์ โดยกระตุ้นความสนใจของนักเรียนให้มีความกระตือรือร้นให้นักเรียนได้ปฏิบัติจริงจนเกิดการเรียนรู้ ชุดการสอนนี้มีขั้นตอนการฝึกคิดอย่างเป็นระบบทำให้ผู้เรียนพัฒนาการเรียนภาษาจีนได้เป็นอย่างดี ด้วยเหตุนี้จึงทำให้นักเรียนที่ได้เรียนชุดการสอนนี้ มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดและสามารถนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ครูควรศึกษาคู่มือการใช้ชุดการสอนก่อนล่วงหน้า เพื่อเป็นการเตรียมบทบาทความพร้อมของครู มีการซักซ้อมการทดลองใช้สื่อการเรียนการสอนประกอบชุดการสอนก่อน เพื่อเวลาใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนจริงจะไม่ติดขัด และแก้ไขข้อบกพร่องได้ล่วงหน้า ตลอดจน ผู้เรียนจะสามารถเรียนได้อย่างราบรื่น และสนุกกับการเรียนโดยเฉพาะในห้องเรียน

1.2 ก่อนทำการเรียนการสอนครูแนะนำวิธีเรียนแบบร่วมมือ คือ การแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย จำนวน 3-5 คน โดยให้นักเรียนในกลุ่มมีระดับความสามารถแตกต่างกันเรียนร่วมกัน สมาชิกของกลุ่มจะต้องช่วยเหลือกันเพื่อให้ทุกคนเข้าใจบทเรียนที่ครูสอน

1.3 ครูควรใช้ภาษาที่ชัดเจนเข้าใจง่ายในการออกคำสั่ง ให้นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่งและการตั้งคำถามควรหลีกเลี่ยงคำถามที่ตอบได้หลายทาง ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนเกิดความเข้าใจอย่างรวดเร็วถูกต้อง

1.4 เนื้อหา คู่มือ หรือเอกสารต่างๆ ที่ประกอบกับชุดการสอนควรเป็นเนื้อหาที่มีสาระสำคัญ มีความกระชับไม่ยาวเกินไป ให้ครอบคลุมทุกจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

1.5 รูปแบบการวางตัวหนังสือของเอกสารต่างๆ ไม่ควรมีแต่เฉพาะตัวหนังสือเท่านั้นเพราะจะทำให้เกิดความเบื่อหน่ายต่อการอ่าน ควรเพิ่มจุดสนใจโดยการใส่รูปภาพต่างๆ หรือรูปแบบกราฟิกทั้งนี้เพื่อให้เกิดความแปลก เพิ่มจุดสนใจใ้หน้าอ่านยิ่งขึ้น

1.6 ครูควรใช้คำถามที่กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดกำลังใจและสร้างแรงจูงใจในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละขั้นตอนของกิจกรรม

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย

2.1 ควรมีการสร้างชุดการสอนในเนื้อหาอื่นและต่างระดับชั้นในวิชาภาษาจีน และนำไปหาประสิทธิภาพ เพื่อที่จะได้ชุดการสอนที่สมบูรณ์สามารถนำไปใช้สอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.2 ควรมีพัฒนาชุดการสอนภาษาจีนโดยใช้เทคนิคการสอนและทฤษฎีการสอนแบบโครงงาน หรือปัญหาเป็นฐาน ในลักษณะการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) ที่มุ่งให้ผู้เรียนเกิดทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

2.3 ควรมีการพัฒนาชุดการสอนภาษาจีนในลักษณะสื่ออิเล็กทรอนิกส์แบบผสมผสานทั้งเผชิญหน้าและกิจกรรมบนสื่อออนไลน์ ที่สามารถให้ผู้เรียนเลือกเรียนตามความสนใจของตนเอง

References

- Brahmawong, C. (1997). *Teaching system*. Bangkok: Faculty of Education, Chulalongkorn University. [in Thai]
- Haemaprasith, S. (2000). Activity Packages 4 Mat with potential development for students. *Journal of Education Srinakharinwirot University*, 1(3), 26-27. [in Thai]
- Johnson, R. T., & Johnson, D. W. (1994). *An overview of cooperative learning*. In J., Thousand, A., Valla, & A., Nevin (Eds.), *Creativity and collaborative learning* (p.2). Baltimore, Maryland, USA: Brookes Publishing.
- Lianghirunthawon, S. (2013). A study of Chinese teaching and learning at high school in Chiang Mai. *Journal of Liberal Arts Maejo Univesity*, 1(2), 43-58. [in Thai]

- Littlewood, W. (1981). *Communicative language teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Malithong, K. (2005). *Educational technology and innovation*. Bangkok: Chuanchom. [in Thai]
- Meng Qiu, & Sirisawat, C. (2011). The development of instructional packages on beginning Chinese learning for Prathomsuksa IV students in Thailand. *Journal of Education and Social Development*, 7(2), 72-84. (in Thai)
- Nuangnoraj, C. (2008). *English learning achievement by co-operative learning of Mattayom Suksa 2 students in Suankularb Wittayalai Rangsit School* (Master thesis). Bangkok: Kasetsart University. [in Thai]
- Office of the Education Council. (2016). *A research report on the development of Chinese learning in Thailand*. Bangkok: n.p. [in Thai]
- Punoi, S., Sittisomboon, M., & Onthanee, A. (2015). A development of an instructional packages of cooperative learning by using case study to strengthen analytical thinking on business in daily life for Mathayomsuksa 6 students. *Journal of Education Naresuan University*, 18(2), 245 -252. [in Thai]
- Punyoo, N. (2000). *Effects of cooperative learning using student team-achievement divisions on emotional intelligence and mathematics learning achievement of Mathayom Suksa one students* (Master thesis). Bangkok: Chulalongkorn University. [in Thai]
- Ruengsuwan, C. (1990). *Educational technology: Theory and research*. Bangkok: Odeon store. [in Thai]
- Thongsook, T. (1998). *The development of instructional package in life experiences area for Prathom Suksa 5 students* (Master thesis). Bangkok: Srinakharinwirot University. [in Thai]
- Thongvicharn, P. (2005). *A construction of instructional packages on basic communicative Chinese learning for Prathomsuksa 6 students* (Master thesis). Chonburi: Burapha University. [in Thai]
- Wangphasit, L. (2016). Coaching for learning English with happiness. *Journal of Education Naresuan University*, 18(3), 351-361. [in Thai]
- Wongsoontorn, W. (2000). *Pleasant learning: a case study research of Thai language master teacher at the elementary education level* (Master thesis). Bangkok: Chulalongkorn University. [in Thai]